

РЕШЕНИЕ

№ 2063

гр. София, 18.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в
публично заседание на 20.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3194** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ и чл. 54, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ във връзка с § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР.

Делото е образувано по жалбата на С. М. Т., Н. М. Й., П. М. Т., В. С. Й. и А. С. С. против заповед № РД-09-22/09.03.2011 г. на кмета на район „С.“, Столична община, с която на основание чл. 53, ал. 2 от ЗКИР е отказано попълването на имоти с проектни пл. № 1359 ш № 1360, кв. 7, м. „Военна рампа-изток“ в кадастралната основа на ПУП, одобрен със заповед № РД-09-50-213/22.04.1998 г. на Столичния общински съвет, поради констатиран спор за материално право. В жалбата са наведени доводи за нищожност на оспорената заповед, респ. за незаконосъобразност поради нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Претендира се отмяна на оспорената заповед. Подробни съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед са изложени в депозираните по делото писмени бележки от пълномощника на жалбоподателите.

Ответникът-кмета на район „С.“, Столична община не изразява становище по жалбата. Заинтересованата страна ТПК „Х.“, представлявана от председателя на Управителния съвет Т. Р. Н., изразява писмено становище за неоснователност на жалбата. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозирания по делото писмен отговор.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА като подадена в законния срок по чл. 149, ал. 1

от АПК от лица, претендиращи материално субективно право, спрямо които актът засяга права и законни интереси.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало по инициатива на С. М. Т., която със заявление вх. № АС-9400-1546 от 25.10.2010 г. е поискала да бъде извършена поправка в кадастралния план, изразяваща се в нанасяне на имоти с проектни пл. № 1359 и № 1360.

Изготвена е скица-проект за изменение на кадастралния план с нанасяне на поземлени имоти с проектни пл. № 1359 и № 1360, к.л. 179, м. „Военна рампа-изток” с площ съответно 2098 кв.м. и 432 кв.м.

На 07.12.2010 г. по заявлението на С. Т. М. е съставен Акт за непълноти и грешки. На 23.12.2010 г. актът е подписан от Т. Р. Н. с изрично отбелязвано несъгласие с така направеното предложение.

На 29.12.2010 г. в район „С.”, Столична община е постъпило възражение от Т. Р. Н. против акта за непълноти и грешки. С възражението изрично е заявено наличието на спор за материално право, тъй като видно от скицата-проект, имотите предмет на нанасяне, засягат правото на собственост върху имота на ТПК „Х.”.

Преписката по нанасяне на имоти с проектни пл. № 1359 и № 1360 е разгледана на заседание на РЕСУТ, който с решение по т. 2 по протокол № 3-КР от 08.02.2011 г. е констатирал наличието на спор за материално право, поради което е решил нанасянето на имота в кадастралния план да бъде спряно. Протоколът е утвърден от кмета на район „С.”, Столична община.

Въз основа на така проведеното административно производство е издадена оспорената заповед № РД-09-22/09.03.2011 г. на кмета на район „С.”, Столична община, с която на основание чл. 53, ал. 2 от ЗКИР е отказано попълването на имоти с проектни пл. № 1359 и № 1360, кв. 7, м. „Военна рампа-изток” в кадастралната основа на ПУП, одобрен със заповед № РД-09-50-213/22.04.1998 г. на Столичния общински съвет, поради констатиран спор за материално право.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните прави изводи:

Съгласно § 4, ал. 1 от ПЗР на ЗКИР във връзка с § 5 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г., до одобряване на кадастрална карта и кадастрални регистри, кадастралните планове и регистрите /разписните листове/ към тях, одобрени по реда на отменените Закон за единния кадастър на Н. Р. Б. и Закона за териториалното и селищно устройство се поддържат от общинската администрация, като в тях се отразяват всички настъпили изменения в недвижимите имоти, по ред, определен с наредбата по чл. 31.

С оглед липсата на данни за одобрена кадастрална карта за района, в който попада имота, предмет на административната процедура, приложима към настоящото производство е именно визираната правна норма, като нанасянето в кадастъра следва да се извърши от общинската администрация, при съобразяване на изискванията на чл. 53, ал. 3 във връзка с ал. 1 от ЗКИР, съгласно който одобрените кадастрални карти и регистри могат да се изменят, когато съдържат съществени непълноти и грешки, които се установяват на самото място с акт, който се подписва от съставителя, заявителя и пряко заинтересованите собственици. Съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗКИР, когато непълнотите и грешките са свързани със спор за материално право те се отстраняват след решаването му по исков ред. Аналогична на законовата норма е и нормата на чл. 62, ал. 6 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането

на кадастралната карта и кадастралните регистри.

Предвид изложеното оспорената в настоящото производство заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР.

При издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Същата е издадена при валидно проведено административно производство, в хода на което от страна на заинтересовано лице са депозиран писмени възражения за наличието на спор за правото на собственост върху имота, чието нанасяне в кадастъра е предмет на производството.

Неоснователни са доводите, изложени в писмените бележки на пълномощника на жалбоподателите, че „Б.“ няма качеството на заинтересована страна в производството, тъй като имотът, за който се твърди, че е негова собственост, не е нанесен в кадастралната основа на регулационния план, одобрен със заповед № РД-09-50-213/22.04.1998 г. По делото е изслушано заключение от съдебно-техническа експертиза, неоспорено от страните, от което се установява, че със заповед № 205/27.07.1967 г. е изменен действащия регулационен план, одобрен със заповед № 312/22.01.1959 г., като терена на част от имот пл. № 58 е отреден за парцел III „За ТПК „Б. – Производствена база“. С последващо изменение на Плана за регулация, одобрено със заповед № 551/16.12.1968 г., площта на парцел III е намалена /скица № 3 към заключението от СТЕ/. В действащия ПУП, одобрен със заповед № РД-09-50-213/22.04.1998 г. за поземлен имот пл. № 58 с площ от 25 178 кв.м. е отреден УПИ IV „За местна кооперативна промишленост“. Въз основа на преписка № СК-А-94-00-140/07.06.2004 г. е попълнен цифровия кадастър за поземлен имот № 58, като е вписана площ от 25 178, 690 кв.м., собственост на „Б.“, нотариален акт № 8, том XXII, дело № 4298 от 24.09.1968 г. При така установеното от фактическа страна и предвид приложеното по делото удостоверение от Софийски градски съд за обединяване на ТПК „Б.“ с ТПК „Х.“ под наименование ТПК „Х.“, настоящият съдебен състав намира, че участвалата в административното производство ТПК „Х.“ притежава качеството на заинтересована страна.

Предпоставка за издаването на заповед по чл. 54, ал. 1 от ЗКИР, с която се одобрява изменение на кадастъра, е наличието на съгласие на пряко заинтересованите лица, изразено чрез подписите им върху акта за непълноти и грешки, съставен по реда на чл. 53, ал. 3 от ЗКИР. Съществуването на спор за материално право е основание да се откаже заявеното изменение до неговото разрешаване по общия исков ред. За това е необходимо претенциите за това материално право да бъдат заявени пред административния орган до приключване на производството по поправка на кадастъра. Визираната хипотеза не предполага наличието на образувано съдебно производство с предмет това материално право. Нещо повече, неподписването на акта за непълното и грешки по чл. 53, ал. 1 от ЗКИР вече предполага наличието на такъв спор и е пречка за продължаване на процедурата по нанасяне / чл. 62, ал. 3 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г./

В настоящия случай с писмено възражение № към АС-9400-1546/2/ от 29.12.2010 г. заинтересованата страна ТПК „Х.“, чрез председателя си Т. Р. Н. изрично е заявила наличието на спор за материално право с оспорване на правото на собственост на жалбоподателите върху нанасяните имоти с проектни пл. № 1359 и № 1360, кв. 7, м. НПЗ „Военна рампа – Изток“, които видно от скицата-проект за нанасяне и заключението от съдебно-техническата експертиза засягат собствения му парцел III, кв. 3. С оглед на това обосновано и законосъобразно административният орган е приел, че

е налице спор за материално право, който съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗКИР е пречка за издаване на исканата заповед за изменение на кадастъра, преди същият да е разрешен по исков ред. Както вече бе посочено, достатъчно условие за прилагането на чл. 53, ал. 2 от ЗКИР е наличието на заявено от страна на заинтересовано лице материално право върху имота, или част от имота, по отношение на който е образувано производството по поправка на кадастъра. Без значение е основателността на тази претенция, тъй като компетентен да се произнесе по този въпрос е единствено съдът, затова и административният орган е длъжен, поради липса на компетентност, да откаже да извърши поправка в кадастъра до решаване на спора по исков ред.

В заключение, настоящият съдебен състав намира за неоснователни доводите на пълномощника на жалбоподателите, изложени в депозираните по делото писмени бележки, за нищожност на оспорената заповед. Основанията за спиране на административното производство са регламентирани в [чл. 54, ал. 1 от АПК](#). В конкретния случай не намира приложение т. 5 на ал. 1, [чл. 54 от АПК](#), тъй като не е налице образувано и висящо съдебно производство, а се касае за констатиран в хода на административното производство спор за собственост, което обстоятелство е пречка за изменение на кадастъра до разрешаване на този спор по съдебен ред - [чл. 53, ал. 2 от ЗКИР](#). Предвид това и обстоятелството, че в специалния закон - ЗКИР не е регламентиран ред за спиране на процедурата по нанасяне в кадастъра, наличието на пречката по [чл. 53, ал. 2, изр. 2 от ЗКИР](#) е основание за отказ, а не за постановяване на акт за спиране на производството по [чл. 54 от АПК](#).

Предвид изложените съображения за липсата на основанията за отмяна по чл. 146 от АПК и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 3 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. М. Т., Н. М. Й., П. М. Т., В. С. Й. и А. С. С. против заповед № РД-09-22/09.03.2011 г. на кмета на район „С.“, Столична община.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: